

عنوان مقاله:

بررسی نقش معناشناسانه خیابان مداری بر بازآفرینی سکونتگاه های غیررسمی از منظر ادراک ساکنین

محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط، دوره 16، شماره 60 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

شیدا حقیریان - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

محمد سعید ایزدی - دکتری مرمت شهری، استادیار گروه طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

مهرداد کریمی مشاور - دکتری منظر شهری، استادیار گروه طراحی شهری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

اسدالله نقدی - دکتری جامعه شناسی شهری، دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

امروزه سکونتگاه های غیررسمی به شکل رایجی از سکونت در کشورهای در حال توسعه تبدیل شده است. این محدوده ها با کمبودها و ضعف های بسیاری مواجه است که یکی از آن ها، کمبود فضاهای باز عمومی در دسترس است. نقش فضاهای عمومی در این مناطق بسیار شاخص تر از سایر نواحی شهری است. مهمترین فضای باز در این محدوده ها خیابان است. خیابان ها در این نواحی نقشی پررنگ در زندگی ساکنین دارند. اخیرا بنیاد اسکان بشر سازمان ملل رویکرد جدیدی به نام خیابان مداری را مطرح نموده است که به نقش و اهمیت خیابان در این نواحی تاکید کرده و راه نجات این محدوده ها را ارتقا و ساخت خیابان می داند. با توجه به این امر، پژوهش حاضر به بررسی تأثیرات خیابان مداری در این محدوده ها پرداخته و میزان تأثیر خیابان مداری را در شکل گیری رضایت ذهنی ساکنین دنبال می کند. روش به کار رفته در این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی و تکنیک منتخب پژوهشگر مدلسازی معادلات ساختاری بوده است. در این روش مدل اثرگذاری درک از خیابان مداری بر بازآفرینی ذهنی ساکنان منطقه غیررسمی مورد مطالعه قرار گرفت و به وسیله ورود داده های پرسشنامه ای در نرم افزار smartpls و استفاده از مدل ذکر شده تحلیل شد. نتایج حاصل نشان می دهد که فاکتورهای اقتصادی بیشترین تأثیر را در شکل گیری رضایت ذهنی از طریق تحقق خیابان مداری خواهد داشت و در مقابل فاکتورهای تمدنانه کیفیت زندگی در شکل گیری این رضایت مندی بی تأثیر خواهند بود.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه غیررسمی، بازآفرینی، خیابان، خیابان مداری، ادراک ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678116>

